

Олександр ПОКАНЕВИЧ

НАШ УНІВЕРСИТЕТ: МИНУЛЕ ТА СЬОГОДЕННЯ

Зоя Федорівна: Шановний пане Олександрє! Я знаю, що Ви багато працюєте над втіленням життєвих принципів закладу «Від визнання в Україні – до визнання в Європейському співтоваристві». Проте, якщо бути ближче до реалій, оскільки ми живемо в дуже складний час, чи задоволені Ви результатами роботи приймальної комісії в цьому році?

Олександр Валерійович: Цілком, але це стосується кількості вітчизняних студентів, оскільки набір іноземних громадян в Університет іще триває. Цього року ми отримали на 30 % більше заяв від абітурієнтів і це з урахуванням зменшення загальної кількості абітурієнтів на 25 %. На мій погляд, Університет утримує свою нішу на ринку медичної освіти в Україні. Збільшився набір інтернів, клінічних ординаторів та аспірантів. Нині до Університету вступили з восьми регіонів України, а не з двох, як у минулі роки.

Зоя Федорівна: Які відмінності Вашого закладу Ви можете назвати?

Олександр Валерійович: По-перше, навчальна програма вишу будь-якого напрямку освіти будується відповідно до державних типових навчальних програм. Наш Університет не є винятком. Учбове навантаження й перелік обов'язкових для ви-

вчення предметів також відповідають державним ВНЗ. Ми готуємо лікарів, а це дуже серйозна й відповідальна справа, і держава, надавши нам акредитацію найвищого ступеня – четвертого, підтвердила свою довіру до нашого Університету. І в той же час, відповідно до законодавства, кожний виш має так звану варіативну складову, яка не може перевищувати 15 % учбового плану. У нашому випадку, зважаючи на специфіку Університету, історію створення та завдяки тісному зв'язку з комплементарною медициною, певна увага приділяється тисячолітнім надбанням нетрадиційної медицини: у КМУ викладають елективні курси з 15-ти напрямів, включаючи фармакогнозію, фітотерапію, гомеопатію, рефлексотерапію, мануальну терапію, іридіодіагностику й інші. Елементи викладання альтернативної медицини інтегровані в тематику навчальних робочих програм із клінічних дисциплін.

Зоя Федорівна: Які конкурентні переваги, на Ваш погляд, має Університет?

Олександр Валерійович: Спершу я б зосередив увагу на тому, що ми є приватним вищим навчальним закладом, саме тому ми мусимо бути прогресивними та гнучкими. Університет постійно пропонує студентам щось нове й корисне для отримання дійсно якісної освіти європейського рівня. Впровадженню новітніх освітніх технологій, покращенню клінічних та учбових баз, поліпшенню матеріально-технічної бази Університету приділяють особливу увагу. Також хочу наголосити, що нещодавно в Університеті принципово змінився менеджмент. Тепер в адміністрації працюють люди, які або вчилися за кордоном, або працювали, тобто знають зарубіжні стандарти медичної освіти з власного досвіду. Серед конкретних переваг я б міг відзначити можливість проходження виробничої практики за кордоном, а інтернатури – у найкращих фахівців та на базі найкращих клінік Києва, зокрема, приватних. Із 4-го курсу студенти мають можливість поглиблено вивчати різнопрофільні курси з комплементарної медицини, що дає додаткові можливості в майбутньому. Нині Університет здійснює високого рівня післядипломну підготовку (інтернатура з 19 спеціальностей, магістратура, аспірантура й клінічна ординатура). Студенти стоматологічного факультету взагалі можуть навчатися на базі власної, тобто університетської, клініки.

Зоя Федорівна: Чи є в університеті програми підготовки студентів для праці за кордоном? Як Ви взагалі ставитесь до наявної проблеми відтоку молодих кадрів?

Олександр Валерійович: Як це не прикро, але такий факт має місце в реальному житті. На цьому етапі досить багато молодих лікарів прагнуть поїхати працювати до Європи. Ми не можемо бути осторонь такого процесу, оскільки є дуже велика потреба, яка продиктована не лише зазначеним вище фактом, а й загальною тенденцією європейського напрямку інтеграції тощо. Не хочу забігати наперед, але зараз ми працюємо над створенням унікальної навчальної програми. У майбутньому це полегшить проходження нашими випускниками процедури нострифікації в разі потреби.

Зоя Федорівна: Чи допомагає виш у разі необхідності працевлаштування за кордоном?

Олександр Валерійович: *Стратегія діяльності Університету спрямована перш за все на виховання висококваліфікованих кадрів для українських реалій для підвищення здоров'я нації та для подальшого розвитку медицини в Україні. Справа в тому, що медики завжди були й лишатимуться елітою суспільства. Ми, як освітяни й науковці, не зацікавлені в експорті еліти. Скажу більше, однією з прерогатив нашої роботи є контрдіяльність – залучення студентів-іноземців до нашого вишу.*

Зоя Федорівна: Чи допомагаєте ви випускникам у відкритті власного бізнесу?

Олександр Валерійович: *Дякую за таке влучне запитання. Восени 2015 року ми отримали грант від Програми розвитку ООН в Україні, яка була спрямована на створення робочих місць для внутрішньо переміщеного населення, тобто переселенців з Донбасу та Криму. У рамках цього проекту на базі стоматологічного факультету було відкрито СтоматЦентр «Університетський», а це – перша в Україні по-справжньому університетська клініка, у якій студенти мають можливість отримати замкнений цикл теоретичної освіти й підготовки для практичної діяльності. Водночас клініка є місцем, де відбуваються бізнес-процеси. Кожний зацікавлений у власному професійному розвитку чи бізнесі інтерн або студент старших курсів може побачити на власні очі, як працює бізнес у медицині. Також восени ми разом із партнерами запускаємо спеціальний курс, де студенти зможуть дізнатися, як відкрити власний медичний бізнес. Думаю, що це дуже актуально й корисно.*

Зоя Федорівна: Чи стежите Ви за долею випускників, як склалося їхнє подальше життя?

Олександр Валерійович: *Тепер кількість випускників вишу налічує близько 3 000, і саме зараз ми працюємо над створенням своєрідної мережі для спілкування наших випускників, щоб володіти більшою інформацією. Важко виділити когось, але, відповідно до нашого моніторингу, можу сказати, що серед них багато завідувачів відділень, головних лікарів, чиновників високого рангу, бізнесменів – володільців приватного бізнесу. Багато хто працює за кордоном.*

Нині, розуміючи складнощі в працевлаштуванні для молодого спеціаліста, ми працюємо над створенням Кар'єрного центру. Залучаючи партнерів і різноманітні організації, ми не лише створюємо зацікавлену професійну спільноту, а й уже сьогодні даємо можливості для достойної професійної діяльності. Щодо, наприклад, фармацевтів, думаю, не відкрию тасмницю, якщо скажу, що, зважаючи на дефіцит таких фахівців на ринку, фармацевтичні компанії самі приходять до нас. Наші інтерни, як я вже сказав раніше, проходячи інтернатуру на базі найкращих приватних клінік, мають усі шанси лишитися там працювати, на відміну від інтернатури в державних медичних закладах. Саме тому ми постійно розширюємо мережу клі-

нічних баз інтернатури. А найкращі випускники-стоматологи можуть працювати в СтоматЦентрі «Університетський» або відкрити з нашою допомогою власний бізнес. Ми є прихильниками комплексного підходу: наука – практика – бізнес.

Зоя Федорівна: Які плани на найближче майбутнє?

Олександр Валерійович: По-перше, в Університеті з'явився дуже потужний стратегічний партнер. Ми маємо багато спільних проєктів, один із них – створення багатопрофільної університетської клініки. По-друге, із 2015 року ми спрямовані оновлювати матеріально-технічну базу опорних кафедр, що, звісно, позитивно вплине на якість підготовки. Наш інноваційний відділ працює над створенням закритої інтрамережі з метою оперативного керування діяльністю кафедр і моніторингу успішності студентів. Водночас готуємося до святкування 25-річчя Університету в 2017 році. Планів дуже багато, і я задоволений, що в мене є команда професіоналів, які можуть втілити їх у життя.

Зоя Федорівна: Шановний пане Олександрє! Я дуже задоволена нашою розмовою. Мені, оскільки я працюю в Університеті майже із перших років його заснування, дуже приємно спостерігати за його становленням як потужного медичного закладу, за збереженням та оновленням його традицій і перспективою його розвитку.

Олександр Валерійович: Шановна Зоє Федорівно! Зі свого боку дякую Вам за таке щире ставлення до нашого закладу та за чудову ініціативу створення наукового фахового видання «Офтальмологія». Вважаю це вкрай важливим і для Університету, і для подальшого розвитку офтальмології в Україні.